

BESLUT nr 1/95 FATTAT AV ASSOCIERINGSRÅDET FÖR EG OCH TURKIET av den 22 december 1995 om genomförande av den slutgiltiga fasen av tullunionen (96/142/EG)

ASSOCIERINGSRÅDET FÖR EG OCH TURKIET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Avtalet om inrättande av en associering mellan den Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, nedan betecknat "Ankara-avtalet", och

med beaktande av följande:

Målsättningarna enligt Ankara-avtalet, som upprättade associeringen mellan Turkiet och gemenskapen, särskilt enligt artikel 28 i detta, bibehåller sin betydelse i denna tid när viktiga politiska och ekonomiska förändringar sker i Europa.

I sin resolution av den 8 november 1993, bekräftade associeringsrådet på nytt de avtalsslutande parternas vilja att inträda i tullunionen enligt den tidtabell och de villkor som anges i Ankara-avtalet med tillhörande protokoll.

Associeringsrelationerna som föreskrivs i artikel 5 i Ankara-avtalet inträder i sin slutfas med tullunionen som grund, vilken kommer att slutföra övergångsfasen genom att de båda avtalsslutande parterna fullföljer sina ömsesidiga skyldigheter och vilken kommer att leda till utarbetandet av förfaranden för en väl fungerande tullunion inom ramen för Ankara-avtalet med tillhörande protokoll.

Tullunionen representerar i politiska och ekonomiska avseenden ett viktigt kvalitativt steg för de avtalsslutande parternas associeringsrelationer.

Associeringsrådet sammanträdde i Bryssel den 6 mars 1995.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan att det påverkar bestämmelserna i Ankara-avtalet med tillhörande och kompletterande protokoll, fastställer associeringsrådet härmed reglerna för genomförandet av slutfasen i tullunionen enligt artiklarna 2 och 5 i ovannämnda avtal.

Kapitel I – Fri rörlighet för varor och handelspolitik

Artikel 2

Detta kapitel skall gälla för produkter som inte är jordbruksprodukter enligt definitionen i artikel 11 i associeringsavtalet. De särskilda bestämmelserna för jordbruksprodukter anges i kapitel 2 i detta beslut.

Artikel 3

1. Detta kapitel skall gälla för sådana varor

- som har tillverkats inom gemenskapen eller Turkiet, inklusive sådana som helt eller delvis har framställts eller tillverkats av produkter som kommer från tredje land och är i fri omsättning i gemenskapen eller Turkiet,

- som kommer från tredje land och är i fri omsättning inom gemenskapen eller i Turkiet.

2. Produkter från tredje land skall anses vara i fri omsättning inom gemenskapen eller Turkiet om importformaliteterna har uppfyllts och tillämpliga tullsatser eller avgifter med tillämplig motsvarande verkan har tagits ut i gemenskapen eller Turkiet samt hel eller partiell restitution av sådana tullar eller avgifter inte har lämnats.

3. Tullunionens tullområde skall omfatta

- gemenskapens tullområde enligt artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen,

- Turkiets tullområde.

4. Detta kapitel skall också gälla för varor som har framställts eller tillverkats i gemenskapen eller Turkiet, vid vars tillverkning har använts produkter från tredje land som inte är i fri omsättning varken i gemenskapen eller Turkiet.

Dessa bestämmelser skall dock gälla för sådana varor endast om importformaliteterna har uppfyllts och tullar eller avgifter med motsvarande verkan som skall erläggas för produkter från tredje land har erlagts i det exporterande landet.

5. Om den exporterande staten inte tillämpar bestämmelserna i andra stycket i punkt 4, skall varorna enligt första stycket i punkt 4 inte anses vara i fri omsättning och importstaten skall därför tillämpa den tullagstiftning som gäller för tredje land.

6. Den tullsamarbetskommitté som upprättats enligt associeringsrådets beslut nr 2/69 skall bestämma de metoder för administrativt samarbete som skall användas vid genomförandet av punkterna 1, 2 och 4.

Avsnitt I – Avveckling av tullar och avgifter med motsvarande verkan

Artikel 4

Import- och exporttullar och avgifter med motsvarande verkan skall avskaffas helt mellan gemenskapen och Turkiet den dag detta beslut träder i kraft. Från den dagen skall gemenskapen och Turkiet avstå från att införa nya tullar på import eller export, eller avgifter med motsvarande verkan. Dessa bestämmelser skall tillämpas även på tullar av fiskal karaktär.

Avsnitt II – Avskaffande av kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan

Artikel 5

Kvantitativa importrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan de avtalsslutande parterna.

Artikel 6

Kvantitativa exportrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan de avtalsslutande parterna.

Artikel 7

Bestämmelserna i artiklarna 5 och 6 skall inte hindra sådana förbud mot eller restriktioner för import, export eller transitering som grundas på hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet, eller intresset att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara växter, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde eller intresset att skydda industriell och kommersiell äganderätt. Sådana förbud eller restriktioner får dock inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller innefatta en förtäckt begränsning av handeln mellan de avtalsslutande parterna.

Artikel 8

1. Inom fem år från den dag då detta beslut har trätt i kraft skall Turkiet i sin interna rättsordning införa de gemenskapsinstrument som syftar till att avlägsna tekniska handelshinder.

2. Förteckningen över dessa instrument och villkor samt den närmare ordningen för deras genomförande av Turkiet skall fastställas genom associeringsrådets beslut inom ett år från den dag då detta beslut trädde i kraft.

3. Denna bestämmelse skall inte hindra Turkiet från att från och med den dag då detta beslut träder i kraft tillämpa sådana gemenskapsinstrument som bedöms vara av särskilt intresse.

4. De avtalsslutande parterna understryker betydelsen av ett effektivt samarbete dem emellan på områdena för standardisering, metrologi och kalibrering, kvalitet, ackreditering, provning och certifiering.

Artikel 9

När Turkiet har satt i kraft bestämmelserna i det eller de gemenskapsinstrument som behövs för att avskaffa de tekniska handelshindren för en särskild produkt, skall handeln mellan de avtalsslutande parterna med den produkten bedrivas i enlighet med de bestämmelser som fastställs i dessa instrument utan att påverka tillämpningen av bestämmelserna i detta beslut.

Artikel 10

1. Med verkan från och med den dag då detta beslut träder i kraft och under den tid som behövs för att Turkiet skall tillämpa de instrument som avses i artikel 9, skall Turkiet inte hindra att gemenskapsprodukter släpps ut på marknaden eller tas i bruk inom dess område om det har intygats att produkterna följer kraven i gemenskapens direktiv för sådana produkter i enlighet med de villkor och förfaranden som anges i dessa direktiv.

2. Med undantag från punkt 1 får Turkiet, om det visar sig att en produkt, som enligt intyg uppfyller kraven i gemenskapens direktiv enligt punkt 1 och som används för sitt avsedda ändamål, inte uppfyller kraven i artikel 7, vidta alla lämpliga åtgärder i enlighet med villkoren och förfarandena i punkt 3 för att återkalla denna produkt från marknaden eller förbjuda eller begränsa att den släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

3. a) Om Turkiet överväger att vidta någon åtgärd enligt punkt 2 skall Turkiet genom tullunionens gemensamma kommitté omgående anmäla detta till gemenskapen samt lämna alla relevanta uppgifter.

b) De avtalsslutande parterna skall omedelbart samråda med tullunionens gemensamma kommitté för att finna en lösning som båda parter kan godta.

c) Turkiet får inte vidta någon åtgärd enligt punkt 2 förrän det har gått en månad efter anmälan enligt punkt 3 a, såvida inte samrådet enligt punkt 3 b har avslutats innan tidsfristen har utgått. När särskilda omständigheter som kräver omedelbara åtgärder omöjliggör en föregående undersökning, får Turkiet genast vidta de åtgärder som är strikt nödvändiga för att avhjälpa situationen.

d) Turkiet skall genast underrätta tullunionens gemensamma kommitté om de vidtagna åtgärderna och lämna alla relevanta uppgifter.

e) Gemenskapen får när som helst uppmana tullunionens gemensamma kommitté att ompröva en sådan åtgärd.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall i tillämpliga delar gälla för livsmedel.

Artikel 11

Under den period som Turkiet behöver för att tillämpa de instrument som avses i artikel 9, skall gemenskapen godta resultaten av de förfaranden som har tillämpats i Turkiet för att fastställa att industriprodukter överensstämmer med kraven i gemenskapens lagstiftning, under förutsättning att dessa förfaranden överensstämmer med de krav som gäller inom gemenskapen och under förutsättning att rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon skall gälla i Turkiet.

Avsnitt III – Handelspolitik

Artikel 12

1. Från och med den dag detta beslut träder i kraft skall Turkiet gentemot länder som inte är medlemmar i gemenskapen tillämpa de bestämmelser och genomförandeåtgärder som väsentligen har samma innebörd som gemenskapens handelspolitik enligt följande förordningar:

- rådets förordning (EG) nr 3285/94 om gemenskapsregler för import,
- rådets förordning (EG) nr 519/94 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder,
- rådets förordning (EG) nr 520/94 om fastställande av ett gemenskapsförfarande för förvaltningen av kvantitativa kvoter (genomförandebestämmelser i kommissionens förordning (EG) nr 738/94),
- rådets förordning (EG) nr 3283/94 och (EG) nr 3284/94 (skydd mot dumpad eller subventionerad import),
- rådets förordning (EG) nr 3286/94 (gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område),
- rådets förordning (EEG) nr 2603/69 (gemenskapsregler för export),
- rådets beslut 93/112/EEG (exportkrediter med offentligt stöd),
- rådets förordning (EG) nr 3036/94 (återimport av textil- och klädesvaror efter bearbetning utanför gemenskapen),
- rådets förordning (EG) nr 3030/93 (textilimport under gemenskapsregler),
- rådets förordning (EG) nr 517/94 (textilimport enligt särskilda överenskommelser),
- rådets förordning (EEG) nr 3951/92 (import av vissa textilprodukter med ursprung i Taiwan).

2. I enlighet med kraven i artikel XXIV i GATT skall Turkiet från och med ikraftträdandet av detta beslut väsentligen tillämpa samma handelspolitik som gemenskapen inom textilsektorn inklusive avtal eller ordningar om handel med textil- och klädesvaror. Gemenskapen kommer att samarbeta med Turkiet i den omfattning det behövs för att uppnå detta mål.

3. Till dess att Turkiet har avslutat dessa åtgärder kommer nuvarande system med ursprungsintyg för export av textil- och klädesvaror från Turkiet till gemenskapen att förbli gällande och sådana produkter skall alltså vara underkastade tillämpningen av gemenskapens handelspolitik med avseende på de tredje länderna ifråga.

4. Bestämmelserna i detta beslut skall inte hindra gemenskapen och Japan från att verkställa sin ordning vad gäller handel med motorfordon som nämns i bilagan till Avtalet om säkerhetsåtgärder vilket bifogats Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO).

Innan detta beslut träder i kraft skall Turkiet och gemenskapen bestämma villkoren för samarbetet i syfte att förhindra att ovannämnda ordning kringgås.

I brist på sådana villkor förbehåller gemenskapen sig rätten att i fråga om import till dess område vidta varje åtgärd som anses nödvändig genom tillämpning av denna ordning.

Avsnitt IV – Den gemensamma tulltaxan och riktlinjer för preferenstullar

Artikel 13

1. Den dag detta beslut träder i kraft skall Turkiet gentemot de länder som inte är medlemmar i gemenskapen anpassa sig till den gemensamma tulltaxan.
2. Turkiet skall justera sin tulltaxa närhelst detta är nödvändigt för att beakta ändringar i den gemensamma tulltaxan.
3. Tullsamarbetskommittén skall avgöra vilka åtgärder som behövs för att genomföra punkterna 1 och 2.

Artikel 14

1. Turkiet skall underrättas om varje beslut som fattas av gemenskapen om att ändra den gemensamma tulltaxan, upphäva eller återinföra tullar och varje beslut om tullkvoter eller -tak i så god tid att den turkiska tulltaxan samtidigt skall kunna anpassas till den gemensamma tulltaxan. För detta ändamål skall samråd dessförinnan ske inom tullunionens gemensamma kommitté.
2. Om den turkiska tulltaxan inte samtidigt kan anpassas till den gemensamma tulltaxan får tullunionens gemensamma kommitté besluta om en frist inom vilken detta skall ske. Tullunionens gemensamma kommitté får inte under några omständigheter tillåta Turkiet att för någon produkt tillämpa en tulltaxa som är lägre än den gemensamma tulltaxan.
3. Om Turkiet tillfälligt önskar upphäva eller återuppta tullar på annat sätt än som avses i punkt 1, skall Turkiet omedelbart anmäla detta till gemenskapen. Samråd om ovannämnda beslut skall ske inom tullunionens gemensamma kommitté.

Artikel 15

Trots vad som sägs i artikel 13 och i enlighet med artikel 19 i tilläggsprotokollet får Turkiet fram till den 1 januari 2001 ha kvar tullar som är högre än den gemensamma tulltaxan gentemot tredje länder i fråga om produkter som associeringsrådet har godkänt.

Artikel 16

1. I syfte att harmonisera sin egen handelspolitik med gemenskapens skall Turkiet fortlöpande anpassa sig till gemenskapens ordning för förmånstullar inom fem år från den dag då detta beslut har trätt i kraft. Denna anpassning skall röra både de autonoma ordningarna och förmånsavtalen med tredje länder. I detta syfte skall Turkiet vidta nödvändiga åtgärder och förhandla om ömsesidigt fördelaktiga avtal med de berörda länderna. Associeringsrådet skall med jämna mellanrum granska de framsteg som gjorts.
2. I vart och ett av de fall som avses i punkt 1 skall beviljandet av dessa tullförmåner förutsätta att bestämmelser om produkters ursprung skall överensstämja med dem som gemenskapen tillämpar vid beviljandet av sådana förmåner.
3. a) Om Turkiet under den period som avses i punkt 1 upprätthåller en tullpolitik som avviker från gemenskapens, skall sådana varor som importerats från tredje länder till gemenskapen och släpps för fri omsättning med förmånsbehandling på grund av ursprungs- eller exportland, belastas med en kompensationsavgift om de har importerats från Turkiet under följande omständigheter:
 - de har importerats från länder mot vilka samma förmånsbehandling inte har beviljats av Turkiet, och
 - de kan identifieras såsom importerade från dessa länder, och
 - tullen som skall betalas i Turkiet är minst 5 procentenheter högre än den som gäller inom gemenskapen, och

- en betydande snedvridning av handeln med dessa varor har konstaterats.

b) Tullunionens gemensamma kommitté skall upprätta en förteckning som anger de varor som skall beläggas med kompensationsavgift samt avgiftens storlek.

Avsnitt V – Bearbetade jordbruksprodukter som inte omfattas av bilaga II till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Artikel 17

Bestämmelserna i detta avsnitt gäller varor som räknas upp i bilaga 1.

Artikel 18

Oaktat i artikel 13 får Turkiet på import från tredje länder tillämpa en jordbrukskomponent. Jordbrukskomponenten skall fastställas i enlighet med artikel 19.

Artikel 19

1. Jordbrukskomponenten som skall tillämpas på varor som importeras till Turkiet skall erhållas genom sammanläggning av de kvantiteter av basjordbruksprodukter som anses ha förbrukats vid tillverkningen av de aktuella varorna multiplicerade med det grundpris som motsvarar var och en av dessa basprodukter enligt definitionen i punkt 3.

2. a) De basjordbruksprodukter som skall beaktas räknas upp i bilaga 2.

b) Kvantiteterna för ifrågavarande basjordbruksprodukter anges i bilaga 3.

c) För varor som klassificeras enligt nomenklaturkoder i bilaga 3 4 anges beloppen för ifrågavarande jordbrukskomponent i bilaga 4.

3. Basbeloppet för varje basjordbruksprodukt är den avgift som gäller för importerade jordbruksprodukter som har sitt ursprung i ett icke-förmånsbehandlat tredje land och importeras till Turkiet under referensperioden för jordbruksprodukter. Grundpriserna anges i bilaga 5.

Artikel 20

1. Trots bestämmelserna i artikel 4 får Turkiet och gemenskapen i handeln med varandra tillämpa jordbrukskomponenter som fastställts i enlighet med nedanstående bestämmelser.

2. Sådana jordbrukskomponenter, i tillämpliga fall minskade i enlighet med artikel 22, skall endast gälla för varor som anges i bilaga 1.

3. Gemenskapen skall gentemot Turkiet tillämpa samma särskilda tullar som motsvarar den jordbrukskomponent som gäller för tredje länder.

4. Turkiet skall vid import från gemenskapen tillämpa den jordbrukskomponent som gäller enligt artikel 19.

Artikel 21

Trots villkoren i detta beslut har en undantagsordning fastställts för de varor som räknas upp i bilaga 6, tabell 1 och 2, där importavgifterna i Turkiet kommer att sänkas i tre steg under en treårsperiod för varorna i tabell 1 och under en ettårsperiod för varorna i tabell 2. Nivån på dessa importavgifter anges i bilaga 6, tabell 1 och 2.

Vid utgången av dessa perioder skall bestämmelserna i detta avsnitt gälla i full utsträckning.

Artikel 22

1. Om den tull som i handeln mellan gemenskapen och Turkiet gäller för en basjordbruksprodukt sänks, skall jordbrukskomponenten som bestämts i enlighet med artikel 20.4 för import till Turkiet eller den som avses i artikel 20.3 för import till gemenskapen, sänkas proportionellt.
2. Om de sänkningar som avses i punkt 1 verkställs inom ramen för en kvot, skall en förteckning över varor och kvantiteter på vilka de sänkta jordbrukskomponenterna är tillämpliga, upprättas av associeringsrådet.
3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 ovan gäller för de importavgifter som avses i artikel 21.

Artikel 23

Om importen av en eller flera av de produkter som omfattas av undantagsordningen åsamkar eller hotar att åsamka Turkiet allvarliga störningar som kan utgöra en risk för tullunionens målsättning vad gäller behandlade jordbruksprodukter, skall de avtalslutande parterna samråda inom tullunionens gemensamma kommitté för att finna en för båda parter godtagbar lösning.

Om en sådan lösning inte är möjlig, får tullunionens gemensamma kommitté rekommendera lämpliga sätt att vidmakthålla en väl fungerande tullunion utan att tillämpningen av artikel 63 påverkas.

Kapitel II – Jordbruksprodukter**Artikel 24**

1. Associeringsrådet bekräftar härigenom på nytt de avtalslutande parternas gemensamma målsättning att enligt artikel 32 35 i tilläggsprotokollet sträva efter fri rörlighet för jordbruksprodukter dem emellan.
2. Associeringsrådet noterar att det krävs ytterligare en period innan de villkor har uppfyllts som krävs för att uppnå fri rörlighet för dessa varor.

Artikel 25

1. Turkiet skall anpassa sin politik så att beslut kan fattas om de gemensamma jordbrukspolitiska åtgärder som krävs för att säkerställa jordbruksprodukternas fria rörlighet. Turkiet skall underrätta gemenskapen om de beslut som fattas i detta avseende.
2. Gemenskapen skall så långt möjligt ta hänsyn till turkiska jordbruksintressen när den utvecklar sin jordbrukspolitik och skall underrätta Turkiet om relevanta kommissionsförslag och de beslut som fattas på grundval av dessa förslag.
3. Samråd kan hållas inom associeringsrådet om de förslag och beslut som avses i punkt 2 och om de åtgärder som Turkiet ämnar vidta på jordbruksområdet i enlighet med punkt 1.

Artikel 26

Gemenskapen och Turkiet skall till ömsesidig fördel fortlöpande förbättra de förmånsarrangemang de beviljar varandra i sin handel med jordbruksprodukter. Associeringsrådet skall regelbundet granska de förbättringar som görs i fråga om dessa förmånsarrangemang.

Artikel 27

Associeringsrådet skall besluta om de bestämmelser som behövs för att uppnå fri rörlighet för jordbruksprodukter mellan gemenskapen och Turkiet sedan det väl har fastställt att Turkiet har antagit de gemensamma jordbrukspolitiska åtgärder som avses i artikel 25.1.

Kapitel III – Tullbestämmelser

Artikel 28

1. Den dag detta beslut träder i kraft skall Turkiet, på grundval av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen och kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om föreskrifter för tillämpningen av tullkodexen, anta bestämmelser på följande områden:

- a) varors ursprung,
- b) varors tullvärde,
- c) införande av varor på tullunionens område,
- d) tulldeklaration,
- e) övergång till fri omsättning,
- f) suspensiva åtgärder och tullförfaranden med ekonomisk effekt,
- g) varors rörlighet,
- h) tullskuld,
- i) rätt att överklaga.

2. Turkiet skall vidta de åtgärder som behövs för att den dag detta beslut träder i kraft genomföra bestämmelser som grundar sig på

- a) rådets förordning (EEG) nr 3842/86 av den 1 december 1986 om åtgärder för att förhindra övergång till fri omsättning av varumärkesförfalskade varor och kommissionens förordning (EEG) nr 3077/87 av den 14 oktober 1987 om genomförandebestämmelser till denna,
- b) rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättande av ett gemenskapssystem för tullbefrielse och kommissionens förordningar (EEG) nr 2287/83, (EEG) nr 2288/83, (EEG) nr 2289/83 och (EEG) nr 2290/83 av den 29 juli 1983 om genomförandebestämmelser för denna,
- c) rådets förordning (EEG) nr 616/78 av den 20 mars 1978 om ursprungsbevis för vissa textilvaror enligt kapitel 51 och 53 62 i Gemensamma tulltaxan som importerats till gemenskapen, samt om villkoren för godkännande av dessa bevis.

3. Tullsamarbetskommittén skall besluta om lämpliga åtgärder för genomförandet av punkterna 1 och 2.

Artikel 29

Ömsesidig medverkan i tullfrågor mellan de avtalsslutande parternas administrativa myndigheter skall regleras av bestämmelserna i bilaga 7 som för gemenskapens del täcker de frågor som hör under gemenskapens behörighet.

Artikel 30

Innan detta beslut träder i kraft skall tullsamarbetskommittén utarbeta lämpliga bestämmelser om ömsesidig medverkan vid indrivning av skulder.

Kapitel IV – Tillnärmning av lagar

Avsnitt I – Skydd av immateriell, industriell och kommersiell äganderätt

Artikel 31

1. De avtalsslutande parterna bekräftar den betydelse de fäster vid att säkerställa att immateriella, industriella och kommersiella äganderätter skyddas och hävdas på ett effektivt sätt.

2. De avtalsslutande parterna tillstår att tullunionen kan fungera på ett riktigt sätt endast om det skapas ett effektivt och likvärdigt skydd av immateriella äganderätter hos tullunionens båda parter. I enlighet härmed åtar de sig att uppfylla de skyldigheter som anges i bilaga 8.

Avsnitt II – Konkurrens

A. Tullunionens konkurrensregler

Artikel 32

1. Följande är oförenligt med en väl fungerande tullunion och förbjudet i den mån de kan påverka handeln mellan gemenskapen och Turkiet:

Alla avtal mellan företag, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrیدا konkurrensen, särskilt sådana som innebär att

- a) inköps- eller försäljningspriser eller andra affärsvillkor direkt eller indirekt fastställs,
- b) produktion, marknader, teknisk utveckling eller investeringar begränsas eller kontrolleras,
- c) marknader eller inköpskällor delas upp,
- d) olika villkor tillämpas för likvärdiga transaktioner med vissa handelsparter, varigenom dessa får en konkurrensnackdel,
- e) det ställs som villkor för att ingå avtal att den andra parten åtar sig ytterligare förpliktelser, som varken till sin natur eller enligt handelsbruk har något samband med föremålet för avtalet.

2. Avtal eller beslut som är förbjudna enligt denna artikel är ogiltiga.

3. Bestämmelserna i punkt 1 får dock förklaras icke tillämpliga på

- avtal eller grupper av avtal mellan företag,
- beslut eller grupper av beslut av företagssammanslutningar,
- samordnade förfaranden eller grupper av samordnade förfaranden, som bidrar till att förbättra produktionen eller distributionen av varor eller till att främja tekniskt eller ekonomiskt framåtskridande, samtidigt som konsumenterna tillförsäkras en skälig andel av den vinst som därigenom uppnås och som inte

- a) ålägger de berörda företagen begränsningar som inte är nödvändiga för att uppnå dessa mål,
- b) ger dessa företag möjlighet att sätta konkurrensen ur spel för en väsentlig del av varorna ifråga.

Artikel 33

1. Ett eller flera företags missbruk av en dominerande ställning på gemenskapens och/eller Turkiets områden som helhet eller inom en väsentlig del av denna är, i den mån det kan påverka handeln mellan gemenskapen och Turkiet, oförenligt med en väl fungerande tullunion och förbjudet.

2. Sådant missbruk kan särskilt bestå i att

a) direkt eller indirekt påtvinga någon oskäligen inköps- eller försäljningspriser eller andra oskäligen affärsvillkor,

b) begränsa produktion, marknader eller teknisk utveckling till nackdel för konsumenterna,

c) tillämpa olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelsparter, varigenom dessa får en konkurrensnackdel,

d) ställa som villkor för att ingå avtal att den andra parten åtar sig ytterligare förpliktelser, som varken till sin natur eller enligt handelsbruk har något samband med föremålet för avtalet.

Artikel 34

1. Stöd som ges av gemenskapens medlemsstater eller Turkiet med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion är, i den mån de påverkar handeln mellan gemenskapen och Turkiet, oförenliga med en väl fungerande tullunion.

2. Förenligt med tullunionens funktion är

a) stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, under förutsättning att stödet ges utan diskriminering med avseende på varornas ursprung,

b) stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser,

c) stöd som ges till näringslivet i vissa delar av de områden i Förbundsrepubliken Tyskland som påverkats genom Tysklands delning, i den utsträckning stödet är nödvändigt för att uppväga de ekonomiska nackdelar som uppkommit genom denna delning,

d) under en tid av fem år från det att detta beslut trätt i kraft, stöd för att främja ekonomisk utveckling av Turkiets mindre utvecklade regioner, under förutsättning att sådant stöd inte ogynnsamt ändrar konkurrensvillkoren mellan gemenskapen och Turkiet i sådan utsträckning att det strider mot det gemensamma intresset.

3. Som förenligt med tullunionens funktion kan anses

a) i enlighet med artikel 43.2 i tilläggsprotokollet, stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning,

b) stöd för att främja genomförandet av ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en av gemenskapens medlemsstaters eller Turkiets ekonomi,

c) i enlighet med artikel 43.2 i tilläggsprotokollet, under en tid av fem år från det att detta beslut trätt i kraft, stöd i syfte att åstadkomma strukturell anpassning som nödvändiggjorts genom upprättandet av tullunionen. Efter nämnda period skall associeringsrådet ompröva tillämpningen av den klausulen,

d) stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, i den mån stödet inte påverkar handeln mellan gemenskapen och Turkiet i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset,

e) stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet om sådant stöd inte påverkar handelsvillkoren mellan gemenskapen och Turkiet i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset,

f) stöd av annat slag i enlighet med vad associeringsrådet anger.

Artikel 35

Alla förfaranden som strider mot artiklarna 32, 33 och 34 skall bedömas på grundval av kriterier som följer av tillämpningen av reglerna i artiklarna 85, 86 och 92 i Romfördraget och dess sekundärlagstiftning.

Artikel 36

De avtalslutande parterna skall utväxla information med beaktande av de begränsningar som kraven på sekretess och tystnadsplikt uppställer.

Artikel 37

1. Inom en tid av två år från den dag då tullunionen trädde i kraft skall associeringsrådet genom beslut anta de regler som behövs för genomförandet av artiklarna 32, 33 och 34 samt tillämpliga delar av artikel 35. Dessa regler skall grundas på sådana som redan finns i gemenskapen och skall bl.a. ange varje konkurrensmyndighets uppgifter.

2. Till dess att dessa regler har antagits

a) skall gemenskapens eller Turkiets myndigheter besluta om tillåtligheten av avtal, beslut och samordnade förfaranden samt om missbruk av dominerande ställning enligt artiklarna 32 och 33,

b) skall bestämmelserna i GATT-subventionsreglerna gälla som regler för genomförandet av artikel 34.

Artikel 38

1. Om gemenskapen eller Turkiet anser att ett visst förfarande är oförenligt med villkoren i artiklarna 32, 33 eller 34 och

- inte har behandlats tillräckligt enligt genomföranderegler i artikel 37, eller

- i brist på sådana regler, och om sådant förfarande orsakar eller hotar att orsaka allvarlig skada för den andra partens intressen eller materiell skada på dess hemmaindustri, får gemenskapen eller Turkiet efter samråd med tullunionens gemensamma kommitté eller 45 arbetsdagar efter begäran om sådant samråd vidta lämpliga åtgärder. I första hand skall väljas sådana åtgärder som medför minsta möjliga störningar i tullunionens funktion.

2. Om allmänna tull- och handelsavtalet är tillämpligt vid förfaranden som är oförenliga med artikel 34, får sådana lämpliga åtgärder endast antas i överensstämmelse med de förfaranden och under de betingelser som kan tillämpas mellan de avtalslutande parterna och som fastställs i allmänna tull- och handelsavtalet och varje annat relevant instrument som förhandlats inom ramen för detta.

B. Tillnärmning av lagstiftning

Artikel 39

1. I syfte att uppnå den ekonomiska integration som eftersträvas genom tullunionen skall Turkiet säkerställa att dess lagstiftning vad gäller konkurrensregler bringas i överensstämmelse med Europeiska gemenskapens samt tillämpas effektivt.

2. För att uppfylla skyldigheterna i punkt 1 skall Turkiet vidta följande åtgärder:

a) Innan tullunionen träder i kraft skall Turkiet anta en lag som förbjuder företags förfaranden enligt villkoren i artiklarna 85 och 86 i Romfördraget. Turkiet skall också se till att principerna i de gruppundantagsförordningar som gäller inom gemenskapen, liksom den praxis som utvecklats av gemenskapens institut, tillämpas i Turkiet inom ett år från det att tullunionen trätt i kraft. Sedan tullunionen trätt i kraft skall gemenskapen snarast möjligt underrätta Turkiet om varje åtgärd från gemenskapens sida som rör antagande, avskaffande eller ändring av gruppundantagsförordningarna. När sådan underrättelse har lämnats skall Turkiet om så behövs anpassa sin lagstiftning inom ett år.

b) Innan tullunionen träder i kraft skall Turkiet upprätta en konkurrensmyndighet som skall tillämpa dessa regler och principer på ett effektivt sätt.

c) Innan detta beslut träder i kraft skall Turkiet anpassa allt sitt stöd inom textil- och klädessektorn till de regler som fastställs i relevanta gemenskapsramar och riktlinjer enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget. Turkiet skall informera gemenskapen om alla sina stödprogram för denna sektor som anpassats i enlighet med dessa ramar och riktlinjer. Sedan tullunionen trätt i kraft skall gemenskapen snarast möjligt underrätta Turkiet om varje åtgärd från gemenskapens sida som rör antagande, avskaffande eller ändring av sådana ramar och riktlinjer. När sådan underrättelse har lämnats skall Turkiet anpassa sin lagstiftning inom ett år.

d) Inom två år från det att detta beslut har trätt i kraft skall Turkiet anpassa alla stödprogram utöver de som givits textil- och klädessektorn till reglerna i gemenskapens ramar och riktlinjer enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget. Gemenskapen skall snarast möjligt underrätta Turkiet om varje åtgärd från gemenskapens sida som rör antagande, avskaffande eller ändring av sådana ramar och riktlinjer. När sådan underrättelse har lämnats skall Turkiet anpassa sin lagstiftning inom ett år.

e) Inom två år efter det att tullunionen har trätt i kraft skall Turkiet underrätta gemenskapen om alla stödprogram som är i kraft i Turkiet och som har anpassats i enlighet med punkt d. Om ett nytt program skall antas, skall Turkiet snarast möjligt underrätta gemenskapen om detta programs innehåll.

f) Turkiet skall i förväg till gemenskapen anmäla varje enskild stödåtgärd som ges ett företag eller en grupp av företag som vore anmälningspliktig enligt gemenskapens ramar eller riktlinjer om den vore beviljad av någon medlemsstat, eller varje beslut om enskilda stödåtgärder utanför gemenskapens ramar eller riktlinjer där värdet överstiger ett belopp av 12 Mecu och som skulle ha varit anmälningspliktiga enligt gemenskapslagstiftning om de vore beviljade av någon medlemsstat.

Vad gäller enskilda stödåtgärder som beviljas av medlemsstaterna och analyseras av kommissionen på grundval av artikel 93 i Romfördraget, skall Turkiet underrättas på samma grunder som medlemsstaterna.

3. Gemenskapen och Turkiet skall meddela varandra alla lagändringar rörande företags konkurrensbegränsande åtgärder. De skall också underrätta varandra om de fall där dessa lagar har tillämpats.

4. Vad gäller uppgifter som lämnas enligt punkt 2 c, e och f har gemenskapen rätt att invända mot stöd som beviljats av Turkiet och som skulle ha varit olagligt enligt gemenskapslagstiftningen om den hade beviljats av en medlemsstat. Om Turkiet inte godtar gemenskapens uppfattning och om problemet inte har lösts inom 30 dagar, skall gemenskapen och Turkiet ha rätt att hänskjuta ärendet till skiljedom.

5. Turkiet skall ha rätt att resa invändningar och engagera associeringsrådet mot sådant stöd som givits av en medlemsstat om Turkiet anser att stödet strider mot

gemenskapslagstiftningen. Om associeringsrådet inte har löst problemet inom tre månader, får associeringsrådet besluta att hänskjuta ärendet till Europeiska gemenskapernas domstol.

Artikel 40

1. Gemenskapen skall snarast möjligt underrätta Turkiet om varje beslut som antas enligt artiklarna 85, 86 och 92 i Romfördraget och som kan påverka Turkiets intressen.
2. Turkiet skall ha rätt att begära information om varje särskilt ärende som gemenskapen har behandlat enligt artiklarna 85, 86 och 92 i Romfördraget.

Artikel 41

Vad gäller offentliga företag och företag som har beviljats särskilda eller exklusiva rättigheter skall Turkiet säkerställa att principerna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 90 i detta, upprätthålls, liksom principerna i den sekundärlagstiftning och den praxis som utvecklats på denna grundval.

Artikel 42

Turkiet skall i enlighet med villkoren och det tidsschema som fastställs av associeringsrådet gradvis anpassa statliga handelsmonopol på sådant sätt att ingen diskriminering med avseende på anskaffnings- och avsättningsvillkor föreligger mellan gemenskapens medlemsstaters och Turkiets medborgare vid utgången av det andra året efter detta besluts ikraftträdande.

Artikel 43

1. Om gemenskapen eller Turkiet anser att konkurrensbegränsande åtgärder på den andra partens område inverkar ogynnsamt på dess intressen eller på dess företags intressen, får den första parten underrätta den andra och begära att den andra partens konkurrensmyndighet vidtar lämpliga tvångsåtgärder. Underrättelsen skall vara så utförlig som möjligt vad gäller den konkurrensbegränsande åtgärdens beskaffenhet och dess inverkan på den underrättade partens intressen samt innehålla uppgifter om sådan ytterligare information och annat samarbete som den underrättande parten kan erbjuda.
2. Vid mottagandet av en underrättelse enligt punkt 1 och efter sådana diskussioner mellan de avtalslutande parterna som efter omständigheterna kan vara lämpliga och ändamålsenliga, skall den underrättade partens konkurrensmyndighet överväga om någon tvångsåtgärd skall inledas med avseende på de konkurrensbegränsande åtgärder som angivits i anmälan. Den underrättande parten skall meddela den underrättade parten om sitt beslut. Om en tvångsåtgärd vidtas skall den underrättade parten meddela den underrättande parten om resultatet av denna och, så långt möjligt, om betydelsefulla resultat i mellantiden.
3. Ingenting i denna artikel begränsar den underrättade partens handlingsfrihet enligt dess konkurrenslagstiftning och tvångsåtgärdsprinciper vad gäller huruvida tvångsåtgärder skall vidtas med avseende på de anmälda konkurrensbegränsande åtgärder eller hindrar den underrättade parten från att vidta tvångsåtgärder med avseende på sådana konkurrensbegränsande åtgärder.

Avsnitt III – Handelsskyddsåtgärder

Artikel 44

1. På endera partens begäran skall associeringsrådet granska principen för användning av andra handelsskyddsåtgärder än den ena avtalspartens skyddsåtgärder gentemot den andra. Under varje sådan granskning får associeringsrådet besluta att tills vidare upphäva dessa åtgärder under förutsättning att Turkiet har införlivat konkurrensreglerna, kontroll över statliga stödåtgärder och andra relevanta delar av den existerande gemenskapslagstiftningen rörande den inre marknaden och säkerställt att de efterlevs effektivt och på så sätt skapat en garanti mot illojal konkurrens som är jämförbar med den som gäller inom den inre marknaden.

2. Villkoren för införlivande av antidumpningsåtgärder enligt artikel 47 i tilläggsprotokollet skall fortsätta gälla.

Artikel 45

Trots bestämmelserna i avsnitt II i kapitel V skall de förfaranden för samråd och beslutsfattande som avses i det avsnittet inte gälla för handelsskyddsåtgärder som vidtas av endera parten.

Inom ramen för tillämpningen av handelspolitiska åtgärder gentemot tredje land skall de avtalsslutande parterna sträva efter att genom informationsutbyte och samråd finna möjligheter för en samordning av deras åtgärder när omständigheterna och båda parter internationella skyldigheter medger detta.

Artikel 46

Om den ena avtalsslutande parten genom undantag från principen om varors fria rörlighet enligt kapitel 1 har vidtagit eller vidtar antidumpningsåtgärder eller andra åtgärder i enlighet med sådana handelspolitiska åtgärder som avses i artikel 44 i sina förbindelser med den andra avtalsslutande parten eller med tredje land, får den parten importera produkterna i fråga från den andra partens område under förutsättning att dessa åtgärder tillämpas. I sådana fall skall tullunionens gemensamma kommitté underrättas i enlighet därmed.

Artikel 47

När importformalitetserna färdigställs rörande sådana produkter som berörs av handelspolitiska åtgärder enligt föregående artiklar, skall myndigheterna i den importerande staten begära att importören anger ifrågavarande produkters ursprung i tulldeklarationen.

Ytterligare bevis till stöd för ifrågavarande produkters ursprung får begäras, om detta på grund av föreliggande allvarliga och välgrundade tvivel är absolut nödvändigt.

Avsnitt IV – Statlig upphandling

Artikel 48

Snarast möjligt efter detta besluts ikraftträdande skall associeringsrådet bestämma datum för inledande av förhandlingar i syfte att ömsesidigt öppna de avtalsslutande parternas respektive marknader för statlig upphandling.

Associeringsrådet skall årligen granska framstegen på detta område.

Avsnitt V – Direkt beskattning

Artikel 49

Ingen bestämmelse i detta beslut får

- utvidga de fiskala fördelar som beviljas av endera parten i någon internationell överenskommelse eller något avtal till vilket den är bunden,
- hindra endera parten från att besluta om eller vidta någon åtgärd som syftar till att hindra undvikande av skatt eller skatteflykt,
- hindra endera partens rätt att tillämpa relevanta bestämmelser i sin skattelagstiftning på skattebetalare vars ställning i fråga om bostadsort inte är entydig.

Indirekt beskattning

Artikel 50

1. Ingen av de avtalsslutande parterna skall, direkt eller indirekt, på varor från den andra parten lägga interna skatter eller avgifter, av vilket slag de än är, som är högre än skatter eller avgifter som direkt eller indirekt läggs på liknande inhemska varor.

Ingen av de avtalsslutande parterna skall på produkter från den andra parten lägga interna avgifter av sådant slag att de indirekt skyddar annan produktion.

2. För varor som exporteras till ett av parternas territorier får återbetalningen av interna indirekta skatter inte ske med belopp som överstiger de indirekta skatter som direkt eller indirekt lagts på varorna.

3. De avtalsslutande parterna skall upphäva de bestämmelser som gäller när detta beslut träder i kraft och som strider mot dessa regler.

Artikel 51

Associeringsrådet får rekommendera de avtalsslutande parterna att vidta åtgärder för att tillnärma sina lagar, förordningar och administrativa bestämmelser på områden som inte omfattas av detta beslut men som direkt inverkar på en väl fungerande associering och på områden som omfattas av detta beslut men för vilka inga särskilda förfaranden har fastställts häri.

Kapitel V – Institutionella bestämmelser

Avsnitt I – Gemensamma kommittén för tullunionen EG Turkiet

Artikel 52

1. I enlighet med artikel 24 i Ankara-avtalet inrättas härmed en gemensam kommitté för tullunionen EG Turkiet. Kommittén skall svara för utbyte av synpunkter och information, formulera rekommendationer för associeringsrådet och avge yttranden i syfte att säkerställa en väl fungerande tullunion.

2. De avtalsslutande parterna skall samråda inom kommittén på varje punkt som rör detta besluts genomförande och som ger upphov till svårigheter för någon av dem.

3. Tullunionens gemensamma kommitté skall anta sin arbetsordning.

Artikel 53

1. Tullunionens gemensamma kommitté skall bestå av företrädare för de avtalsslutande parterna.

2. Ordförandeposten i tullunionens gemensamma kommitté skall innehas under en sexmånadersperiod, omväxlande av gemenskapens representant, dvs. Europeiska gemenskapernas kommission och Turkiets företrädare.

3. I syfte att utföra sina uppgifter skall tullunionens gemensamma kommitté i allmänhet sammanträda minst en gång i månaden. Den skall också sammanträda på initiativ av ordföranden eller på begäran av någon av de avtalsslutande parterna i enlighet med sin arbetsordning.

4. Tullunionens gemensamma kommitté kan besluta att inrätta underkommittéer eller arbetsgrupper för att bistå den vid fullgörandet av dess uppgifter. Tullunionens gemensamma kommitté skall bestämma sådana underkommittéers eller arbetsgruppers sammansättning och verksamhetsformer. Deras uppdrag skall fastställas av tullunionens gemensamma kommitté.

Avsnitt II – Förfaranden för samråd och beslut

Artikel 54

1. På områden som är av direkt betydelse för tullunionens funktion och utan att det påverkar tillämpningen av övriga skyldigheter som följer av kapitel I IV, skall Turkiets lagstiftning snarast möjligt tillnärmas gemenskapens lagstiftning.

2. Områden med direkt betydelse för tullunionens funktion skall vara handelspolitik och avtal med tredje land som innefattar en handelsdimension för industriprodukter, lagstiftning om avskaffande av tekniska handelshinder avseende industriprodukter, om konkurrens, om industriell och immateriell äganderätt samt tulllagstiftning.

Associeringsrådet får besluta att utvidga förteckningen över områden där harmonisering måste uppnås mot bakgrund av associeringens framsteg.

3. Förfarandereglerna i artikel 55 60 skall gälla för denna artikel.

Artikel 55

1. Närhelst ny lagstiftning fastställs av Europeiska gemenskapernas kommission inom ett område som är av direkt betydelse för tullunionens funktion och Europeiska gemenskapernas kommission samråder med experter från gemenskapens medlemsstater, skall den också informellt samråda med turkiska experter.

2. När Europeiska gemenskapernas kommission översänder sitt förslag till Europeiska unionens råd, skall den sända kopior av förslaget till Turkiet.

3. Under den fas som föregår ett beslut av Europeiska unionens råd skall de avtalsslutande parterna på endera partens begäran samråda med varandra inom tullunionens gemensamma kommitté.

4. Under informations- och samrådsfasen skall de avtalsslutande parterna samarbeta i god tro för att slutligen underlätta det beslut som är det mest lämpliga för en väl fungerande tullunion.

Artikel 56

1. Om gemenskapen lagstiftar på ett område som är av direkt betydelse för tullunionens funktion enligt artikel 54.2, skall gemenskapen omedelbart underrätta Turkiet om detta inom tullunionens gemensamma kommitté för att ge Turkiet möjlighet att besluta om motsvarande lagar för att säkerställa en väl fungerande tullunion.

2. Om det uppstår svårigheter för Turkiet att besluta om motsvarande lagar, skall tullunionens gemensamma kommitté göra allt för att finna en ömsesidigt godtagbar lösning som bibehåller en väl fungerande tullunion.

Artikel 57

1. Utan att det påverkar tillämpningen av Turkiets skyldigheter enligt kapitel I IV, får harmoniseringsprincipen enligt artikel 54 inte påverka Turkiets rätt att ändra lagstiftning på områden som har direkt betydelse för tullunionens funktion, under förutsättning att tullunionens gemensamma kommitté har funnit att den ändrade lagstiftningen inte påverkar tullunionens korrekta funktion eller att förfarandena i punkt 2 4 i denna artikel har verkställts.

2. Om Turkiet överväger ny lagstiftning på ett område som har direkt betydelse för en väl fungerande tullunion, skall det informellt inhämta Europeiska gemenskapernas kommissions synpunkter på denna föreslagna lagstiftning så att beslut om den turkiska lagstiftningen kan fattas med full vetskap om konsekvenserna för tullunionens funktion.

De avtalsslutande parterna skall samarbeta i god tro för att slutligen underlätta det beslut som är det mest lämpliga för en väl fungerande tullunion.

3. Så snart lagförslaget har framskridit tillräckligt långt skall samråd hållas inom tullunionens gemensamma kommitté.

4. Om Turkiet antar lagar på ett område som har direkt betydelse för tullunionens funktion skall det genast underrätta gemenskapen genom tullunionens gemensamma kommitté.

Om Turkiet beslut om sådan lagstiftning kan antas störa en väl fungerande tullunion, skall tullunionens gemensamma kommitté sträva efter att finna en ömsesidigt godtagbar lösning.

Artikel 58

1. Om efter samråd enligt förfarandet i artikel 56.2 eller artikel 57.4 en godtagbar lösning inte kunnat antas inom tullunionens gemensamma kommitté, och om endera parten anser att skillnaderna i ifrågavarande lagstiftning kan påverka varors fria rörlighet, snedvrیدا handeln eller skapa ekonomiska problem inom dess område, får ärendet överlämnas till tullunionens gemensamma kommitté som, om så behövs, skall rekommendera lämpliga sätt att undvika möjliga skador.

Samma förfarande skall följas om skillnaderna i genomförandet av lagstiftningarna på ett område som har direkt betydelse för tullunionens funktion orsakar eller hotar orsaka hinder för varornas fria rörlighet, snedvridning av handeln eller ekonomiska problem.

2. Om skillnaderna mellan gemenskapens och Turkiets lagstiftning eller skillnaderna i deras genomförande på ett område av direkt betydelse för tullunionens funktion orsakar eller hotar att orsaka hinder för varornas fria rörlighet eller snedvridning av handeln och den drabbade parten anser att det krävs omedelbar handling, får den parten själv vidta nödvändiga säkerhetsåtgärder och underrätta tullunionens gemensamma kommitté om detta. Kommittén får besluta om åtgärderna skall ändras eller upphävas. I första hand skall sådana åtgärder väljas som medför minsta möjliga störningar i tullunionens funktion.

Artikel 59

På områden som har direkt betydelse för en väl fungerande tullunion skall Europeiska gemenskapernas kommission säkerställa att turkiska experter så långt möjligt medverkar i beredningen av utkast till åtgärder som därefter sänds vidare till de kommittéer som hjälper Europeiska gemenskapernas kommission i utövandet av dess verkställande befogenheter. När Europeiska gemenskapernas kommission utarbetar förslag skall den i detta avseende samråda med experter från Turkiet på samma grundval som när den samråder med experter från gemenskapens medlemsstater. Om det ärende som hänskjutits till Europeiska unionens råd är i överensstämmelse med det förfarande som gäller för ifrågavarande typ av kommitté, skall Europeiska gemenskapernas kommission informera Europeiska unionens råd om de turkiska experternas synpunkter.

Artikel 60

Turkiska experter skall aktivt medverka i ett antal tekniska kommittéer som bistår Europeiska gemenskapernas kommission i utövandet av dess verkställande befogenheter på områden som har direkt betydelse för tullunionens funktion, om detta behövs för att säkerställa en väl fungerande tullunion. Hur denna medverkan skall gå till skall beslutas av associeringsrådet innan detta beslut träder i kraft. Kommittéerna är förtecknade i bilaga 9. Om de avtalsslutande parterna finner att en sådan medverkan bör omfatta även andra kommittéer, får tullunionens gemensamma kommitté rikta de rekommendationer som behövs till associeringsrådet för beslut.

Avsnitt III – Tvistlösning

Artikel 61

Om en tvist avser omfattningen eller varaktigheten av säkerhetsåtgärder som har vidtagits i enlighet med artikel 58.2, säkerhetsåtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 63 eller som vidtagits enligt artikel 64, och om associeringsrådet inte lyckas lösa tvisten får endera parten utan att det påverkar punkt 1 3 i artikel 25 i Ankara-avtalet hänskjuta tvisten till skiljedom enligt de förfaranden som anges i artikel 62. Skiljedomen skall vara bindande för de tvistande parterna.

Artikel 62

1. Om en tvist har hänskjutits till skiljedom skall tre skiljemän utses.
2. De båda parterna i tvisten skall utse var sin skiljeman inom 30 dagar.
3. De båda sålunda utsedda skiljemännen skall gemensamt utse en domare som inte får vara av samma nationalitet som någon av de avtalsslutande parterna. Om skiljemännen inte kan enas inom två månader efter det att de blivit utsedda, skall de välja en domare från en lista på sju personer som upprättats av associeringsrådet. Associeringsrådet skall upprätta och se över denna lista i enlighet med sin arbetsordning.
4. Skiljedomstolen skall ha sitt säte i Bryssel. Om inte de avtalsslutande parterna beslutar annorlunda, skall den själv bestämma sin arbetsordning. Den skall fatta sina beslut genom majoritet.

Avsnitt IV – Säkerhetsåtgärder

Artikel 63

De avtalsslutande parterna bekräftar att villkoren och förfarandet för säkerhetsåtgärder enligt artikel 60 i tilläggsprotokollet skall fortsätta gälla.

Artikel 64

1. Om en säkerhets- eller skyddsåtgärd som vidtagits av någon av de avtalsslutande parterna skapar obalans mellan rättigheter och skyldigheter enligt detta beslut, får den andra avtalsparten gentemot den andra parten vidta motåtgärder. I första hand skall sådana åtgärder väljas som medför minsta möjliga störningar i tullunionens funktion.
2. De förfaranden som anges i artikel 63 skall gälla.

Kapitel VI – Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Ikraftträdande

Artikel 65

1. Detta beslut skall träda i kraft den 31 december 1995.
2. Under 1995 skall framstegen i genomförandet av detta beslut undersökas regelbundet inom associeringskommittén som skall redovisa för associeringsrådet.
3. Före utgången av oktober 1995 skall de båda avtalsslutande parterna inom associeringsrådet överväga om bestämmelserna i detta beslut för en väl fungerande tullunion har uppfyllts.
4. Om Turkiet å ena sidan och gemenskapen och dess medlemsstater å andra sidan på grundval av associeringskommitténs rapporter anser att de bestämmelser som avses i punkt 3 inte har uppfyllts, kan denna part anmäla till associeringsrådet att man vill senarelägga den dag som anges i punkt 1. I ett sådant fall skall datumet ändras till den 1 juli 1996.

5. I detta fall skall punkt 2 4 gälla i tillämpliga delar.

6. Associeringsrådet får besluta om andra lämpliga åtgärder.

Tolkning

Artikel 66

Bestämmelserna i detta beslut skall i den mån de till sin innebörd är identiska med motsvarande bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen för genomförande och tillämpning rörande varor som omfattas av tullunionen tolkas i enlighet med relevanta beslut av Europeiska gemenskapernas domstol.

UTTALANDEN**Turkiets uttalande rörande artikel 3.4:**

"Turkiet åtar sig att säkerställa att de tullar eller åtgärder med motsvarande verkan som tas ut i enlighet med andra stycket i artikel 3.4 inte tilldelas något särskilt ändamål utan läggs till statsbudgeten på samma sätt som andra tullintäkter."

Gemenskapens uttalande om artikel 3.3:

"Gemenskapen erinrar om den speciella ställning som tillerkänts berget Athos i enlighet med den gemensamma förklaring som bifogats handlingarna för Greklands anslutning till Europeiska gemenskaperna."

Turkiets uttalande om artikel 5:

"Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 i detta beslut avser Turkiet att under en viss tid efter det att detta beslut har trätt i kraft behålla bestämmelserna i sitt regelsystem för import (Turkiets officiella tidning nr 22158a, 31.12.1994) rörande begagnade motorfordon enligt vilket sådana produkter endast får importeras efter särskilt tillstånd."

Gemenskapens uttalande om textil- och klädesvaror, artikel 6:

"1. Överenskommelser för handeln med textil- och klädesvaror kommer att upphöra så snart det har fastställts att Turkiet effektivt har genomfört de åtgärder för vilka anpassning enligt detta beslut krävs i fråga om immateriell, industriell och kommersiell äganderätt (artiklarna 2, 3, 4, 5 i bilaga 8), konkurrensregler inklusive åtgärder som avser statsstöd (kapitel IV, avsnitt II, artikel 39.1 och 39.2 a, b och c), och att Turkiet enligt nu gällande multilaterala regler har satt i kraft de bestämmelser som krävs för att inom textilsektorn anpassa sin egen handelspolitik till gemenskapens, särskilt till de överenskommelser och avtal som avses i artikel 12.2 i avsnitt III.

2. Om Turkiet inte uppfyller villkoren i punkt 1 och nuvarande överenskommelser för handeln med textil- och klädesvaror likväl inte fortsätter att gälla, kommer gemenskapen att använda de säkerhetsåtgärder som fastställs i artikel 60 i tilläggsprotokollet.

3. Gemenskapen yrkar på en effektiv reciprocitet i tillträdet till denna del av marknaden."

Turkiets uttalande om textil- och klädesvaror, artikel 6:

" 1. Om Turkiet har uppfyllt de villkor som avses i punkt 1 i gemenskapens uttalande om överenskommelsernas avskaffande vid handeln med textil- och klädesvaror, och nämnda överenskommelser trots detta inte har avskaffats, kommer Turkiet att vidta lämpliga motåtgärder.

2. Med hänvisning till punkt 1 gemenskapens uttalande om textil- och klädesvaror rörande artikel 6 förutsätter Turkiet att åtgärderna i förbindelse med de avtal och dispositioner som Turkiet har slutfört med tredje länder innebär att Turkiet har vidtagit de åtgärder som avses i artikel 12.2 för ett sådant slutförande och att åtgärderna enligt artikel 12.3 under tiden fortsätter att vara tillämpliga.

3. Turkiet yrkar på obehindrat tillträde till denna del av marknaden."

Turkiets uttalande om artikel 6:

"Turkiet anser det nödvändigt att knytas till arbetet inom Textilkommittén."

Turkiets uttalande om artikel 8:

"Turkiet anser det nödvändigt att knytas till arbetet inom Kommittén för standarder och tekniska bestämmelser i syfte att säkerställa samarbete på en sådan nivå som motsvarar tillnärmningens syfte."

Turkiets uttalande om artikel 8:

"Turkiet önskar betona vikten av att bedömningen av instrumenten, förfarandena och infrastrukturerna kring Turkiets uppfyllande av de krav som förutses i instrumenten, vilka ingår i den förteckning som avses i artikel 8.2, blir så omfattande, snabb och lite betungande som möjligt.

Turkiet betonar vidare behovet av att gemenskapen fortsätter de tekniska anpassningar som blir nödvändiga genom att Turkiet uppfyller de ovan angivna kraven."

Gemensamt uttalande om artikel 11:

"De avtalsslutande parterna förbinder sig att omedelbart på expertnivå diskutera Turkiets antagande av antagen gemenskapslagstiftning och praxis om avskaffande av tekniska handelshinder."

Turkiets uttalande om artikel 16:

"Turkiet kan komma att söka samråd inom associeringsrådet beträffande de skyldigheter som kan uppkomma som en följd av landets medlemskap i Ekonomiska samarbetsorganisationen (ECO)."

Turkiets uttalande om artikel 16:

"Med avseende på artikel 16 förklarar Turkiet att man kommer att prioritera förmånsavtal med följande länder: Bulgarien, Ungern, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien, Israel, Estland, Lettland, Litauen, Marocko, Tunisien och Egypten."

Gemenskapens uttalande om bilaga 8:

"För att bestämmelserna i denna bilaga skall kunna genomföras och tillämpas på ett effektivt sätt är gemenskapen beredd att ge Turkiet det tekniska bistånd som behövs före och efter det att tullunionen har trätt i kraft."

Turkiets uttalande om artikel 1 i bilaga 8:

"Detta engagemang skadar inte Turkiets status som utvecklingsland i Världshandelsorganisationen."

Gemenskapens uttalande om artikel 44:

"I förbindelse med artikel 44.2 förklarar gemenskapen att Europeiska gemenskapernas kommission utan att det skadar Europeiska unionens råds ställning, vid utövandet av sina uppgifter vad gäller antidumpning och säkerhetsåtgärder skall erbjuda information till Turkiet innan överläggningarna börjar. Därför skall lämpliga villkor för tillämpningen av artikel 49 fastställas gemensamt innan detta beslut träder i kraft. Vidare skall gemenskapen i enskilda fall när så är lämpligt föredra prisgarantier framför åtaganden för att slutföra antidumpningsärenden där skada har uppstått."

Turkiets uttalande om artikel 48:

"Turkiet förklarar att det har för avsikt att inleda förhandlingar i syfte att inträda i GATT-avtalet för statlig upphandling."

Turkiets uttalande om artikel 60:

"Turkiet närmar sin egen lagstiftning till gemenskapens och kommer under 1995 att försöka utverka ett beslut från associeringsrådet som gör att Turkiet kan utsträcka sin medverkan till andra kommittéer."

Gemensamt uttalande om artikel 65:

"1. Varje gemensamt beslut av gemenskapen och dess medlemsstater att begära att tullunionens ikraftträdande skjuts upp enligt artikel 65.4 i detta beslut skall fattas efter ett förslag från Europeiska gemenskapernas kommission och enligt samma beslutsförfarande som för antagandet av detta beslut.

2. Dessutom, det faktum att tullunionens ikraftträdande skjuts upp skall inte påverka de avtalsmässiga förpliktelser som åvilar de avtalsslutande parterna enligt tilläggsprotokollet."

BILAGA 1

>Plats för tabell>

BILAGA 2

Förteckning över basprodukter

Vanligt vete som omfattas av KN-nummer 1001 90 99

Durumvete som omfattas av KN-nummer 1001 10

Råg som omfattas av KN-nummer 1002 00 00

Korn som omfattas av KN-nummer 1003 00 90

Majs som omfattas av KN-nummer 1005 90 00

Råris som omfattas av KN-nummer 1006 20

Vitt socker som omfattas av KN-nummer 1701 99 10

Isoglukos som omfattas av KN-nummer ex 1702 40 10

Melass som omfattas av KN-nummer 1703

Skummjölkspulver (PG2) som omfattas av KN-nummer ex 0402 10 19

Helmjölkspulver (PG3) som omfattas av KN-nummer ex 0402 21 19

Smör (PG6) som omfattas av KN-nummer ex 0405 00

BILAGA 3

>Plats för tabell>

BILAGA 4

>Plats för tabell>

BILAGA 5

Grundbelopp för basjordbruksprodukter (ecu/100 kg) som gäller år 1996 för Turkiet i fråga om import från tredje land utanför EG

>Plats för tabell>

BILAGA 6

>Plats för tabell>

>Plats för tabell>

BILAGA 7

om ömsesidigt bistånd mellan administrativa myndigheter i tullärenden mellan förvaltningar

Artikel 1 – Definitioner

I denna bilaga avses med

- a) *tullagstiftningen*: bestämmelser som antagits av Europeiska gemenskapen och Turkiet för tillämpningen av regler för import, export, transitering av varor och deras placering under något tullförfarande, inbegripet förbud, restriktion och kontroll,
- b) *tullsatser*: alla tullar, skatter, avgifter eller andra kostnader som tas ut och drivs in inom de avtalsslutande parternas område enligt gällande tullagstiftning men inte avgifter och kostnader som är begränsade till de ungefärliga belopp som utgör ersättning för utförda tjänster,
- c) *ansökande myndighet*: behörig förvaltningsmyndighet som den ena avtalsslutande parten har utsett för ändamålet och som begär bistånd i tullärenden,
- d) *anmodad myndighet*: behörig förvaltningsmyndighet som den ena avtalsslutande parten har utsett för ändamålet till vilken en begäran om bistånd i tullärenden riktas,
- e) *personuppgifter*: alla uppgifter som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person.

Artikel 2 – Omfattning

1. De avtalsslutande parterna skall hjälpa varandra inom ramen för sin behörighet på det sätt och de villkor som fastställs i denna bilaga och säkerställa att tullagstiftningen tillämpas korrekt, särskilt för att förebygga, upptäcka och utreda förehavanden som bryter mot sådan lagstiftning.
2. Bistånd i tullärenden enligt denna bilaga skall gälla för varje administrativ myndighet hos de avtalsslutande parterna som är behörig att tillämpa denna bilaga. Sådant bistånd skall inte påverka de regler som gäller för ömsesidigt bistånd i straffrättsliga frågor. Inte heller skall det omfatta uppgifter som erhållits vid utövande av befogenheter på begäran av dömande myndigheter, såvida inte dessa myndigheter samtycker till detta.

Artikel 3 – Bistånd på begäran

1. På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten till denna överföra alla upplysningar som kan bidra till att säkerställa att tullagstiftningen tillämpas korrekt, däribland upplysningar om observerad eller planerad verksamhet som strider eller förefaller att strida mot sådan lagstiftning.
2. På framställan av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten meddela den förra om varor som exporteras från den ena avtalsslutande partens område har importerats på ett korrekt sätt till den andra partens område, i förekommande fall med uppgift om vilket tullförfarande som använts gentemot varorna.
3. På framställan av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten meddela den förra om varor som importerats till den ena avtalsslutande partens område har exporterats på ett korrekt sätt från den andra partens område, i förekommande fall med uppgift om vilket tullförfarande som använts gentemot varorna.
4. På framställan av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att särskild uppmärksamhet riktas mot
 - a) fysiska eller juridiska personer beträffande vilka det finns skäl att anta att de överträder eller har överträtt tullagstiftningen,

b) platser där varor lagras på ett sätt att det finns skälig grund att anta att de är avsedda för överträdelser av tullagstiftningen,

c) förflyttningar av varor som anmälts eventuellt vara föremål för överträdelser av tullagstiftningen,

d) transportmedel beträffande vilka det finns skälig grund att anta att de har använts, används eller kommer att användas för handlingar som strider mot tullagstiftningen.

Artikel 4 – Bistånd på eget initiativ

De avtalsslutande parterna skall i enlighet med sina lagar, förordningar och andra bestämmelser bistå varandra om detta anses nödvändigt för en riktig tillämpning av tullagstiftningen, särskilt om de erhåller uppgifter om

- handlingar som strider mot, eller förefaller dem att strida mot sådan lagstiftning och som kan vara av intresse för den andra avtalsslutande parten,

- nya medel eller metoder som används för att vidta dessa handlingar,

- varor som är kända för att förekomma vid överträdelser av tullagstiftning.

Artikel 5 – Överlämnande/anmälan

På framställan av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten i enlighet med sin lagstiftning vidta alla nödvändiga åtgärder för att

- överlämna alla handlingar,

- anmäla alla beslut,

som faller inom ramen för denna bilaga till en mottagare som bor eller är verksam på dess territorium. I sådana fall skall artikel 6.3 gälla.

Artikel 6 – Ansökningar om bistånd – form och innehåll

1. En ansökan i enlighet med denna bilaga skall göras skriftligen. De handlingar som behövs för behandlingen av en sådan ansökan skall bifogas den. I brådskande fall kan en muntlig ansökan godtas men den skall genast bekräftas skriftligen.

2. En framställan i enlighet med punkt 1 skall innehålla följande uppgifter:

a) ansökande myndighet,

b) begärd åtgärd,

c) föremål för och anledning till ansökan,

d) lagar, förordningar och andra bestämmelser som berörs,

e) så noggranna och omfattande uppgifter som möjligt om de fysiska eller juridiska personer som skall undersökas,

f) en sammanfattning av relevanta fakta och de undersökningar som redan har utförts, utom i sådana fall som avses i artikel 5.

3. Framställningen skall vara skriven på den anmodade myndighetens officiella språk eller på ett språk som den myndigheten kan godta.

4. Om en framställan inte uppfyller de formella kraven får rättelse eller komplettering begäras. De förebyggande åtgärderna får dock utföras.

Artikel 7 – Ansökans verkställande

1. För att tillmötesgå en ansökan om bistånd skall den anmodade myndigheten eller, om denna myndighet inte kan agera självständigt, den administrativa avdelning som denna myndighet har riktat ansökan till, inom ramen för sin behörighet och tillgängliga resurser lämna ut befintlig information samt utföra eller låta utföra lämpliga undersökningar och därvid gå tillväga som om det vore för egen räkning eller på ansökan av en myndighet hos samma avtalsslutande part.

2. Ansökan om bistånd skall utföras i enlighet med den anmodade avtalsslutande partens lagar, förordningar och andra bestämmelser.

3. Vederbörligen bemyndigade tjänstemän hos den ena avtalsslutande parten får med den andra avtalsslutande partens medgivande och på de villkor som fastställs av den senare från den anmodade eller annan myndighets kontor erhålla information som rör överträdelser av tullagstiftningen som den ansökande myndigheten behöver enligt denna bilaga.

4. Tjänstemän hos den ena avtalsslutande parten får med den andra avtalsslutande partens medgivande och på de villkor som fastställs av den senare närvara vid undersökningar som utförs på den senares område.

Artikel 8 – Form för överlämnande av information

1. Den anmodade myndigheten skall överlämna resultaten av undersökningar till den ansökande myndigheten i form av handlingar, styrkta kopior av handlingar, rapporter och liknande.

2. De handlingar som avses i punkt 1 får ersättas med datorstödd information som framställts i valfri form för samma ändamål.

Artikel 9 – Undantag från skyldighet att ge bistånd

1. De avtalsslutande parterna får vägra att ge bistånd enligt denna bilaga om detta

a) sannolikt skulle skada Turkiets eller en medlemsstats suveränitet från vilken bistånd begärts enligt denna bilaga, eller

b) sannolikt skulle skada allmän ordning, allmän säkerhet eller andra väsentliga intressen, eller

c) innefattar valuta- eller skattebestämmelser av annat slag än bestämmelser om tullar, eller

d) kränker industri-, affärs- eller yrkessekretess.

2. Om den ansökande myndigheten ansöker om bistånd som den själv på anmodan inte skulle kunna lämna, skall den påpeka detta i sin framställan. Den anmodade myndigheten får sedan avgöra hur den skall ställa sig till en sådan framställan.

3. Om ansökan avslås skall beslutet och anledningen till detta genast meddelas den ansökande myndigheten.

Artikel 10 – Skyldighet att iaktta tystnadsplikt

1. Alla uppgifter som överlämnas i enlighet med denna bilaga, oavsett i vilken form det sker, skall vara sekretesskyddade. De skall vara sekretessbelagda och åtnjuta det skydd som gäller för liknande uppgifter enligt den mottagande avtalsslutande partens relevanta lagstiftning och de motsvarande bestämmelser som gäller för gemenskapens myndigheter.

2. Personuppgifter får endast överlämnas om integritetsskyddet är likvärdigt enligt de avtalsslutande parternas lagstiftning. De avtalsslutande parterna skall se till att integritetsskyddet åtminstone motsvarar principerna i Europarådets konvention nr 108 av

den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter.

Artikel 11 – Användning av uppgifterna

1. De erhållna uppgifterna skall enbart användas för ändamålen som anges i denna bilaga och får hos varje avtalsslutande part användas för andra ändamål endast efter skriftligt medgivande från den myndighet som har lämnat ut uppgifterna och skall då vara underkastade de begränsningar som den myndigheten har fastställt.

2. Punkt 1 får inte hindra att uppgifter används i rättsliga eller administrativa överläggningar som senare har införts för underlåtenhet att följa tullagstiftningen.

Den behöriga myndighet som har lämnat sådana uppgifter skall genast underrättas om denna användning.

3. De avtalsslutande parterna får i sina register av bevis, rapporter och vittnesmål och i förhandlingar och åtal inför domstol använda erhållna uppgifter och handlingar som bevis i enlighet med denna bilaga.

Artikel 12 – Experter och vittnen

En tjänsteman från en anmodad myndighet får bemyndigas att inom ramen för bemyndigandet uppträda som expert eller vittne i rättsliga eller administrativa förhandlingar om ärenden som omfattas av denna bilaga inom den andra avtalsslutande partens behörighet samt lägga fram sådana föremål, handlingar eller styrkta kopior av dessa som kan behövas vid förhandlingarna. Begäran om inställelse skall särskilt ange i vilka ärenden och i kraft av vilken titel eller kvalifikation tjänstemannen kommer att höras.

Artikel 13 – Kostnader för bistånd

De avtalsslutande parterna skall avstå från alla krav på varandra vad gäller ersättning för kostnader som har uppstått enligt denna bilaga utom, i förekommande fall, vad gäller kostnader för experter och vittnen och till tolkar och översättare som inte är i allmän tjänst.

Artikel 14 – Genomförande

1. Tillämpningen av denna bilaga skall anförtros dels de centrala tullmyndigheterna i Turkiet och dels de behöriga tjänsterna hos Europeiska gemenskapernas kommission och, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna i gemenskapens medlemsstater.

De skall besluta om alla praktiska åtgärder och arrangemang som behövs för dess tillämpning med hänsyn tagen till de regler som gäller för dataskydd.

2. De avtalsslutande parterna skall samråda med varandra och fortlöpande hålla varandra informerade om de närmare regler för genomförandet som har antagits i enlighet med bestämmelserna i denna bilaga.

Artikel 15 – Komplementaritet

1. Denna bilaga skall komplettera och inte inkräkta på tillämpningen av avtal om ömsesidigt bistånd som kan ha slutits mellan en eller flera medlemsstater i Europeiska gemenskapen och Turkiet. Inte heller skall den utesluta ett mera omfattande bistånd enligt sådana avtal.

2. Utan att påverka artikel 11 får dessa avtal inte vara till skada för gemenskapens bestämmelser om kontakter mellan de behöriga tjänsterna inom kommissionen och medlemsstaternas tullmyndigheter vad gäller uppgifter i tullärenden som skulle kunna vara av gemenskapsintresse.

BILAGA 8

om skydd av immateriell, industriell och kommersiell äganderätt

Artikel 1

1. Parterna bekräftar betydelsen av det avtal om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter som slöts i Uruguayrundan av de multilaterala handelsförhandlingarna. I det avseendet åtar sig Turkiet att genomföra TRIPS-avtalet senast tre år efter det att detta beslut har trätt i kraft.

2. Vad gäller omfattning, skyddsnivå och genomförandet av immateriell, industriell och kommersiell äganderätt mellan de två parterna, skall TRIPS-avtalet, i den mån regler inte har fastställts i detta beslut, gälla för båda parter så snart det har trätt i kraft.

Artikel 2

Turkiet skall fortsätta förbättringen av det effektiva skyddet av intellektuell, industriell och kommersiell äganderätt för att säkerställa en skyddsnivå som är likvärdig med den som finns inom Europeiska gemenskapen och skall vidta lämpliga åtgärder för att se till att dessa rättigheter respekteras. I detta syfte skall följande artiklar gälla.

Artikel 3

Innan detta beslut träder i kraft skall Turkiet tillträda följande multilaterala konventioner om immateriell, industriell och kommersiell äganderätt:

- Parisakten (1971) av Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk,
- Romkonventionen (1961) om skydd för utövande konstnärer, framställare av fonogram och radioföretag,
- Stockholmsakten (1967) av Pariskonventionen om industriellt rättsskydd (ändrad 1979),
- Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid registrering av varumärken (Genèveakten 1977, ändrad 1979),
- Konventionen om patentsamarbete (PCT, 1970, ändrad 1979 och 1984).

Artikel 4

Innan detta beslut träder i kraft skall Turkiet anta egen lagstiftning som är likvärdig med den lagstiftning som antagits i gemenskapen eller dess medlemsstater på följande områden:

1. Lagar om upphovsrätt och närstående rätter som avser

- skyddsvillkoren i överensstämmelse med rådets direktiv 93/98/EEG (EGT nr L 290, 24.11.1993),
- skydd av närstående rättigheter i överensstämmelse med rådets direktiv 92/100/EEG (EGT nr L 346, 27.11.1992),
- uthyrnings- och lånerättigheter i överensstämmelse med rådets direktiv 92/100/EEG (EGT nr L 346, 27.11.1992),
- upphovsrättsligt skydd av datorprogram som litterära verk i överensstämmelse med rådets direktiv 91/250/EEG (EGT nr L 122, 17.5.1991).

2. Patentlagar som särskilt avser

- regler om obligatoriska licensförfaranden som åtminstone uppfyller normerna enligt TRIPS,

- att alla uppfinningar kan patentskyddas, utom farmaceutiska produkter och processer för människors och djurs hälsa men inklusive agrokemiska produkter och processer⁽¹⁾,

- en patenttid av 20 år från ansökningsdagen.

3. Lagar om varumärken i överensstämmelse med rådets direktiv 89/104/EEG (EGT nr L 40, 11.2.1989).

4. Lagar om industriell formgivning, särskilt inklusive skydd av mönster i textilprodukter⁽²⁾.

5. Skydd av geografiska angivelser inklusive ursprungsbeteckningar i överensstämmelse med EG-lagstiftning⁽³⁾.

6. Lagstiftning om hävdande av gränser mot kränkningar av IPR (inklusive åtminstone varumärken, upphovsrätt och näraliggande rätter samt mönsterskydd) i överensstämmelse med rådets förordning (EEG) nr 3842/86 (EGT nr L 357, 18.12.1986)⁽⁴⁾.

Artikel 5

Trots artikel 1.1 andra stycket förbinder sig Turkiet att för den effektiva förvaltningen och för att hävda immateriella äganderätter att innan detta beslut träder i kraft vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina förpliktelser enligt del III i TRIPS-avtalet.

Trots artikel 1.1 andra stycket förbinder Turkiet sig också att innan detta beslut träder i kraft vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina förpliktelser enligt del II, avsnitt 4 (artiklarna 25 och 26) i TRIPS-avtalet.

Artikel 6

Senast två år efter det att detta beslut har trätt i kraft skall Turkiet anta en lag eller revidera den som redan finns för att säkerställa att patent kan sökas före den 1 januari 1999 för farmaceutiska produkter och processer.

Artikel 7

Senast tre år efter det att detta beslut har trätt i kraft skall Turkiet vidta följande åtgärder:

1. Tillträda följande konventioner om immateriell, industriell och kommersiell äganderätt under förutsättning att gemenskapen eller alla dess medlemsstater har tillträtt dem:

- Protokollet till Madridavtalet om internationell registrering av märken (1989),

- Konventionen i Budapest angående deponering av mikroorganismer för patentändamål (1977, ändrad 1980), och

- Internationella konventionen om skydd av växtförädlingsprodukter (UPOV, Geneveakten 1991).

2. Anta nationell lagstiftning på följande områden för anpassning till lagstiftningen i gemenskapen:

- I fråga om upphovsrätt och näraliggande rättsområden:

- lagstiftning om upphovsrätt och närstående rätter avseende satellitsändningar och vidaresändning via kabel i överensstämmelse med rådets direktiv 93/83/EEG (EGT nr L 248, 6.10.1993),

- skydd av databaser⁽⁵⁾.

- I fråga om industriell egendom:

- skydd av halvledarprodukter i överensstämmelse med rådets direktiv 87/54/EEG (EGT nr L 24, 27.1.1987),

- skydd av know-how och handelshemligheter i överensstämmelse med medlemsstaternas lagstiftning,

- växtförädlarrätt⁽⁶⁾.

Artikel 8

Associeringsrådet får besluta att artikel 3 7 också får gälla för andra multilaterala konventioner eller områden som regleras av immaterialrättslig lagstiftning.

Artikel 9

Tullunionens gemensamma kommitté skall övervaka att IPR-bestämmelserna i detta beslut genomförs och tillämpas samt utföra andra uppgifter som associeringsrådet kan ålägga den. Kommittén skall utfärda rekommendationer till associeringsrådet som får innefatta upprättandet av en underkommitté för immaterialrättsfrågor.

Artikel 10

1. Parterna är eniga om att immateriell, industriell och kommersiell äganderätt i detta beslut inbegriper i synnerhet upphovsrätt, inklusive upphovsrätt till datorprogram, och närstående rättigheter, patent, mönsterskydd, geografiska angivelser inklusive ursprungs-beteckningar, varumärken, kretsmönster i halvledarprodukter såväl som skydd mot illojal konkurrens enligt artikel 10a i Pariskonventionen om industriellt rättsskydd och skydd av know-how.

2. Detta beslut innebär inte någon konsumtion av sådan immateriell, industriell och kommersiell äganderätt som tillämpas i handelsförbindelserna mellan de två parterna enligt detta beslut.

⁽¹⁾ Till protokollet även: förslag till ett rådsdirektiv om skydd av bioteknologiska uppfinningar (EGT nr C 44, 16.2.1993).

⁽²⁾ Till protokollet: förslag till ett rådsdirektiv om gemenskapsmönsterskydd.

⁽³⁾ Förteckning över förordningar härom kommer att översändas av kommissionen.

⁽⁴⁾ Till protokollet: förslag till förordning om ändring av ovannämnda förordning (EGT nr C 238, 29.9.1993).

⁽⁵⁾ Se förslag till rådsdirektiv om skydd av databaser (EGT nr C 156, 23.6.1992).

⁽⁶⁾ Se det ändrade förslaget till rådets förordning (EEG) om gemenskapsväxtförädlarrätt (EGT nr C 113, 23.4.1993).

BILAGA 9

Förteckning över de kommittéer som avses i artikel 60

Nomenklaturkommittén

Tullkodexkommittén

Kommittén för extern handelsstatistik

BILAGA 10

om de autonoma ordningar och förmånsavtal som avses i artikel 16

1. De autonoma ordningar som avses i artikel 16 är följande:

- allmänna förmånssystemet,
- ordningen för varor med ursprung i de ockuperade territorierna,
- ordningen för varor med ursprung i Ceuta eller Melilla,
- ordningen för varor med ursprung i Republiken Bosnien-Hercegovina, Kroatien och Slovenien samt den tidigare jugoslaviska republiken Makedonien.

2. Förmånsavtalen som avses i artikel 16 är följande:

- Europaavtalen med Bulgarien, Ungern, Polen, Rumänien, Slovakien och Tjeckien,
- Frihandelsavtalet med Färöarna,
- Associeringsavtalen med Cypern och Malta,
- Frihandelsavtalen med Estland, Lettland och Litauen,
- Avtalet med Israel,
- Avtalen med Algeriet, Marocko och Tunisien,
- Avtalen med Egypten, Jordanien, Libanon och Syrien,
- Konventionen med staterna i Afrika, Västindien och Stilla havet (AVS-staterna),
- Frihandelsavtalet med Schweiz och Liechtenstein,
- Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

AVTAL om Kanarieöarna i form av skriftväxling (96/143/EG)

A. Brev från Europeiska gemenskapen
Herr ordförande

När beslutet om genomförandet av den slutliga etappen av tullunionen antogs av Associeringsrådet för EG och Turkiet, enades parterna om att bestämmelserna i detta beslut inte står i strid med dem i rådets förordning (EG) nr 1911/91 av den 26 juni 1991 om tillämpningen av gemenskapsrättens bestämmelser på Kanarieöarna.

Jag vore tacksam om Ni ville bekräfta den turkiska regeringens samtycke till innehållet i detta brev.

Högaktningsfullt

F. J. ELORZA CAVENGT

Ordförande för Europeiska gemenskapens delegation

B. Brev från den turkiska delegationen

Herr ordförande

I Ert brev av den 22 december 1995 meddelade Ni mig följande:

"När beslutet om genomförandet av den slutliga etappen av tullunionen antogs av Associeringsrådet för EG och Turkiet, enades parterna om att bestämmelserna i detta beslut inte står i strid med dem i rådets förordning (EG) nr 1911/91 av den 26 juni 1991 om tillämpningen av gemenskapsrättens bestämmelser på Kanarieöarna. Jag vore tacksam om Ni ville bekräfta den turkiska regeringens samtycke till innehållet i detta brev."

Jag har äran att bekräfta min regerings samtycke till innehållet i detta brev.

Högaktningsfullt

U. ÖZÜLKER

Ordförande för den turkiska delegationen